

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΧ' ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε)

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοι. Γραμείο ΚΕΜΠΡΑ
Αριθμός Αδείας 3845
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018 Ζαχαρίου του Απόστολου, Θεοδώρου, Αθανασίου και Ιωάσαφ Όσιων ΕΤΟΣ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2208

Αί συνεχείς διώξεις εις τήν ζωήν του πατρός Μάρκου*

Σήμερα είναι μία ιδιαίτερη ημέρα για την Π.Ο.Ε. Μία άλλη Δευτέρα. Και είναι μία άλλη ημέρα, διότι σήμερα το πρωί προσευχηθήκαμε υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του πατρός Μάρκου, κατά τη διάρκεια της τελέσεως του μνημοσύνου του στον 'Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Διονύσου, στην Ένορία του πατρός Μάρκου, έπ' ευκαιρία της συμπληρώσεως οκτώ ετών από της κοιμήσε-

Γράφει ο κ. Λουκάς Παπαγγελής, Δικηγόρος
ώς του. Και σήμερα το απόγευμα συγκεντρωθήκαμε εδώ, για να τιμήσουμε την μνήμη του Αγίου αυτού πατρός.
Έτσι σήμερα θα ακούσετε μία άλλη όμιλία, ιδιαίτερη, ως προς το περιεχόμενό της, άναμνησκόμενοι την επίγεια ζωή του πατρός Μάρκου και τα έργα του. Αυτό έχει

θεολογική μόρφωση και σκέψη του, καθώς και η συνεχής εντρυφή του στην Πατερική Θεολογία, αλλά και η μεγάλη αγάπη του προς τόν άνθρωπον, προστρέχων νυχθημερόν προς βοήθειάν του, αλλά και η συγγνώμη του προς πάντας τους αδικούντας.
Τόν πατέρα Μάρκο εγγνώρισα στις αρχές του έτους 1987, ως εφημέριο του 'Ιερού

Ναού Αγίου Γεωργίου Διονύσου και μού πρότεινε να συμμετάσχω στο Έκκλησιαστικό Συμβούλιό της νέας τότε ενόριος του 'Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου. Ήμουν διατακτικός, λόγω των επαγγελματικών υποχρεώσεών μου και επιφυλακτικός, ως προς τη δυνατότητα μου προσφοράς αξιολογού έργου. Έκάρφθηκα όμως πρό της επιμονής και αποφασιστικότητας του. Έκτοτε συνδεθήκαμε με στενή συνεργασία μέχρι της κοιμήσεώς του.
Προηγουμένως τέσσερα περίπου χρόνια πριν, εάν ενθυμούμαι καλώς, διάβασα σε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τριάντα τρείς (33) "Επίγονοι" δορυφορούν Υψίστους Θρόνους

ΛΟΧΟΣ "ΕΠΙΓΟΝΩΝ" ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΗΝ ΘΡΟΝΩΝ

Υπάρχουν χαρισματικοί Έπίσκοποι να κηρύξουν πολιτικήν αντίστασιν;

Του κ. Γεωργίου Κ. Τραμπούλη, Θεολόγου
Και ενώ άμφισβητείται η έθνική κυριαρχία της Ελλάδος από τους γείτονές της και ο ελληνικός λαός βρίσκεται σε πρωτοφανή για τήν ιστορία του ήθικη και πνευματική κατάπτωση και άδιαφορία για τους επικείμενους κινδύνους που έχει να αντιμετώπιση και ενώ η παρουσία ενός άνικανου και διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος παρασύρει τήν ελληνική κοινωνία σε μία παντελή άπαξίωση όλων των αξιών, η ένδοξη-χειραγωγούμενη κυβέρνηση προέβη σε μία πρωτοφανή πράξη, που από μόνη της ακυρώνει τούς άγωνες και τις προσδοκίες αυτών που άγωνίσθηκαν για τήν ίδρυση ενός έλλη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Το άκροτελεύτιον άρθρον 120 του Συντάγματος έχει ήδη ένεργοποιηθή!

Γράφει ο κ. Κρίτων Δ. Ιακώβου, όρ φαρμακοποιός του Υ.Υ.
Από τὰ άρχαία χρόνια μέχρι σήμερα αντί η Ελλάδα να εύημερέει και να εύδοιμονεί υφίσταται τό δισασυρμό, τήν κακοδομία και τήν καταστροφή, έξαπίας τών φαύλων άρχόντων που τήν κυβερνούν.
Τά τελευταία χρόνια τό κακό έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις, έξαίτιας του πολιτικού Συστήματος που είναι ίσως τό σαθρότερο όλων των εποχών.
Η σοφή παροιμία «ίχθυς έκ τής κεφαλής όζειν άρχεται τό ψάρι βρωμίει από τό κεφάλι» μάς βοηθά να κατανοήσουμε καλύτερα τή σημασία τής χρηστής διοίκησης για τήν εύμείρια και τήν πρόοδο του λαού. Πράγματι, όταν οι άρχοντες είναι πονηροί, διεφθαρμένοι και άνάξιοι τότε η ήθικη τους σήψη, που άνάδειξι δισώδη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Παιδαγωγικά σωτήριοι διουσκέψεις

Του πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση
Ο άμαρτωλός άνθρωπος άντιμετωπίζει τήν κατακραυγή τής κοινωνίας, η οποία δέν άνέχεται «τό βίο και τήν πολιτεία του». Απατεί από τούς άρμόδιους τόν περιορισμό τών προκλητικών δράσεών του. Ο ίδιος προσπαθεί να άποκρύψει τά όσα διαπράττει και να έμφανιστεί άθώος, αλλά και εύεργετικός, άπέναντι στην κοινωνία. Όλοι όμως τόν γνωρίζουν και δέν τόν συγχωρούν. Γι' αυτό τόν τιμωρούν με τήν άπομόνωσή και τήν άδιαφορία για όσα ύποστηρίζει άμύνόμενος. Τόν θεωρούν επικίνδυνο και δέν έπιθυμούν τήν έπικοινωνία μαζί του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Αί παιδαγωγικά άρχαί του Ευαγγελίου

Γράφει ο Ευάγγελος Στ. Πονηρός, Δρ. Θ., Μ. Φ., Σχολικός σύμβουλος Πειραιώς, Δ' Αθηνών, Κυκλάδων 1ον
Α. Η κατάπτωσις τής ανθρωπότητος άμέσως πρό τής ένανθρωπήσεως του 'Ιησού Χριστού
Ο 'Ιησούς Χριστός πρόσφερε τό Ευαγγέλιό του στην ανθρωπότητα σε μία κρίσιμη καμπή τής ιστορίας της, κατά τήν άκμή τής ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Για τισ συνέπειες τής έπιβολής τής αυτοκρατορίας αυτής στους λαούς, οι όποιοι περιέβαλλαν τή Μεσογειο μάς όμιλεί ο γαλακτικός καταγωγής Ρωμαίος ιστορικός Πομπήιος Τρόργος στο έργο του Historiae Philippicae, τό όποιο ήταν παγκόσμια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Το Συμβούλιον τής Έπικρατείας και τό μάθημα τών Θρησκευτικών

Του Σεβ. Μητρ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου 'Ιεροθέου
Βλέπε εις τήν 3ην σελ.
Ποίος θα υπερασπισθή δραστικά τούς κατά καιρούς φερομένους ως «θαυμαστάς» Σκοτεινών Οργανώσεων Κληρικούς μας;
Βλέπε εις τήν 5ην σελ.

Οι άξιοι άναζητούν άντι δόξης θυσίαν, άντι τιμής διακονίαν.

«Ειπέ ίνα καθίσωσιν ούτοι οι δύο υιοί μου εις έκ δεξιών σου και εις έκ ευωνύμων σου εν τή βασιλεία σου» (Μαθ. κ' 21).
"Επίγονοι" δηλώνουν όπι δέν τίθεται θέμα διαδοχής
Εις σχολείο συντελείται μία ζημία, και ο δάσκαλος έρωτά τά παιδιά ποίος έδημιούργησε τό πρόβλημα. -Δέν τό έκανα εγώ, κύριε, πετάγεται βιαστικά ο ένοχος!
Παραθεωρούντες τήν Μυστική Βουλή του Παναγιού Πνεύματος, τό ίδιο άκριβώς σύμπωμα εκδηλώνουν οι "Επίγονοι", οι ύποψήφιοι Διάδοχοι (Δελφίνοι) ύψηλών και 'Ιερών Θρόνων, Πατριαρχικών και Αρχιεπισκοπικών τής Εκκλησίας μας. Καθέδρες δέν έχουν κενωθεί, αλλά βιώνουν ανθρωπίνως, κατά τό Θείο Έθέλημα, στα πλαίσια τής φθοράς τής ύλης και τής πορείας του χρόνου.
Συχνά-πικνά ένιοι "Επίγονοι" συνηνευξάζονται κατά παραγγελία και δηλώνουν συστηματικά όπ, «δέν τίθεται θέμα διαδοχής, γιατί ο Θρόνος έχει τόν Άνακτά του».
Ποίοι είναι οι "Επίγονοι" τών Έκκλησιαστικών Θρόνων
Καταθέτουμε τήν γενικευμένη άρχική ανθρωπογενή διαδοχή τών "Επιγόνων", χωρίς έπισφαλεις

Γράφει ο κ. Όδυσσεύς Μακρυγιάννης
άξιοι λογικές κρίσεις. Εύκολα εντοπίζουμε τις άξίες και τις φιλοδοξίες, γι' αυτό εδώ δέν τις προδιορίζουμε.
i. **Ίδου**, ο Θρόνος του Προκαθμένου τών Αθηνών, ο πιο επίφθονος από όλους. Δορυφορείται από οκτώ (8) "Επιγόνους", που όλοφάναρα συναγωνίζονται για τήν προβολή τους.
ii. **Ίδου**, ο Θρόνος του Αρχιεπισκόπου Αμερικής, τής Πλανηταρχικής Υπερδύναμεις, με έπτά (7) "Επιγόνους". Δύο (2) είναι οι επίλεκτοι έκ τών Ομογενών, κατά 'Ιερωνοκονικό Δικαίωμα και Διαδικασία τής 'Ιεράς Συνόδου των. Έπιπροσθίθενται έτεροι τρείς (3) εκλεκτοί τής έξουσίας τής Κωνσταντινουπόλεως, κατά Αντικωνσταντινική διαδοχή. Προσέτι, δύο (2) έκ τών Έπισκόπων που έγκαταβίουں στην Ελλάδα.
iii. **Ίδου**, ο Θρόνος τής Κωνσταντινουπόλεως. Τρείς (3) "Επίγονοι" διαφαινόταν από τούς Έλληνες τής Μικράς Ασίας (3 άνος (1) διακρίνεται), δύο (2) από τήν λεβεντογέννηνη Κρήτη και ένας (1) από τά σμαραγδένια Δωδεκάνησα. Άπαντες καταθέτουν νομιμοφροσύνη και δια βίου ύπακοή στον Άνακτα.
iv. **Ίδου**, ο Θρόνος τής 'Ιλλυρίας (Αλβανίας). Οι "Επίγονοι" κατα-

δεχθή τις όποιες μηχανορραφίες.

"Επίγονοι" άγωνιζόμενοι να δημιουργήσουν εύνοιόν κλίμα

Η μέριμνα ικανών "Επιγόνων" συγκείται στην μεθόδευσι δημιουργίας εύνοϊκού κλίματος ύπέρ τους. Ματαιοπονούν, προσπαθώντας να «Αυτό-Άγιογραφηθούν» και «Αυτό-Άγιοποιηθούν», μέσω άφανών μυστικών κυκλωμάτων ή συστημάτων. Άνεπιτυχώς, τροφοδοτούν φήμη «Λίαν Πθάνης Έκλογής», λόγω «Ήγετικού Πορτραίτου» και «Υψηλής 'Ικανότητος». Προσέτι, προσεγγίζουν μετά σπουδής τήν Πολιτική Έξουσία, όχι άνευ προσφορών και ανταλλαγμάτων.
Έχουν επίγνωσι πώς, εάν τό δημιουργηθέν πολιτικοθρησκευτικό κλίμα είναι μη εύνοϊκό, ουδολως θα είναι ύποψήφιο, καθότι θα διαθετούν έλαχίστους ψήφους, ικανούς μόνον να τούς εκθέσουν άνεπανορθώτως.
Τρέχουν εις εορτάς και πανηγύρεις
Τινές τών "Επιγόνων" διατρέχουν μεγάλες άποστάσεις, για να γεφυρώσουν τυχόν άντιπάθειες με τούς εκλεκτότερος. Δέν ύπολογίζουν κόπους και χρόνους, καράβια, άεροπλάνα, αυτοκίνητα, άπτινες και έξοδα, προκειμένου να παρα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

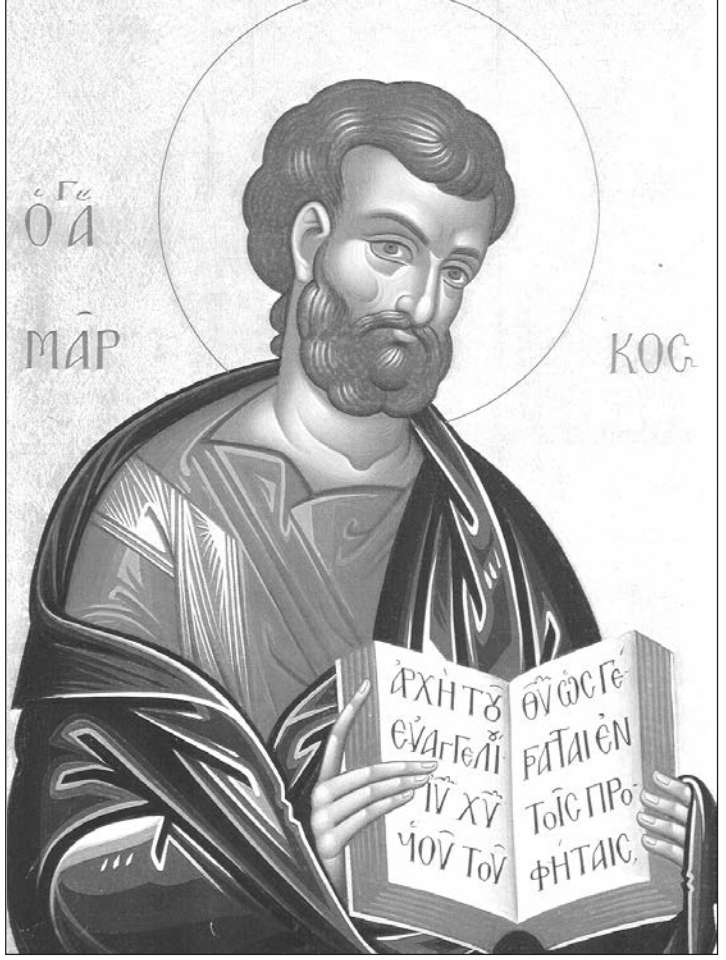
Χωρισμός η έπάνασινδεις Κράτους και Έκκλησίας;

Γράφει ο κ. Παύλος Τρακάδας
Θεόν τους, αλλά και να πράττουν τό καθήκον τους έναντι του Καίσαρος, δηλ. τής πολιτικής διακυβερνήσεως. Διά τούτο ενώ ο χριστιανισμός έπαύθη της έθνικότητας πρός αυτόν περιβάλλον, έβλάστησε και εκάρπησεν, όταν κατά τούς βυζαντινούς χρόνους έγινε πράξις ή φράσις του Κυρίου, συμφώνως προς τήν όποία ο αυτοκράτωρ δέν εξήτει να λατρεύεται και οι άρχιερείς δέν έπεδίκων να ήγεμονεύουν, ταυτοχρόνως όμως ή πολιτική έξουσία έπολιτεύετο Ευαγγελικώς και ή εκκλησιαστική διεπίστειν όλας τας ανθρωπίνους δραστηριότητες, κυρίως τήν διαδοχήν τής 'Εκκλησίας ύπεδείκνυεν εις τήν ανθρωπίνην κοινότητα τόν τελικόν στόχον και ή Πολιτική ένημερόνιζε κατά τό δυνατόν τήν ένδοξοιστην πραγματικότητα τόν θρόνον τής βασιλείας, ή οποία ή επί τής βασιλείας να αποτελέση σημεϊόν τής Βασιλείας του Θεού, δηλ. ή Πολιτεία εξετέλει θεολογικόν έργον, δέν ύπήρχεν άπλόως δια τήν διαχείρισιν τήν καθημερινότητος.
Εις τήν νεωτέραν εποχήν ή έμφασις εις τό άτομικόν κατέστησε τήν «θρησκείαν» ιδιωτικήν ύπόθεσιν. Παραλλήλως οι ίδιοι οι δικτοί θεολόγοι ήταν εκείνοι που άπέριψαν τό όραμα τών προγενέστερων αιώνων και ήρχισαν να όμιλούν δια τήν Έκκλησίαν ως άπολιτικόν χώρον αξιών και άρχων έγκαταλείποντες πλήρως εις τό κράτος τόν τρόπον έφαρ-

μογής των. Ο σύγχρονος κόσμος με τήν καθοδήγησιν τής νέας πολιτικής άνικαπέστησε τόν έχοταλογικόν προορισμόν τής κοινωνικής ζωής με γενικός αξίας αποδεκτάς άπ' όλους όπως αγάπη, δικαιοσύνη, ειρήνη κ.λπ. και ή θεολογική συζήτησις άποκομμένη πλέον από τό πώς πρέπει να εφαρμόζεται τό ευαγγέλιον εις τήν τέχνην τής πολιτικής που όρίζει εν πολλοίς τόν βίον των ανθρώπων, έστράφη εις τήν ιστορικην συμβολήν του Ευαγγελίου δια τήν κοινωνικήν έπάναστασιν με τήν καθάρτησιν τής δουλείας, τήν άνύψωσιν τής γυναικός κ.λπ. Το Ευαγγέλιον ήτο μουσειακόν είδος και όχι ή ζωσα παράδοσις. Ήρχισε να ταυτίσει με τό παρελθόν και όχι με τό μέλλον. Προϊόντος του χρόνου ή άποσύνδεσις των

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ

Την 25ην Άπριλίον η Έκκλησία μας τιμά τήν μνήμην του Αγίου Μάρκου του Ευαγγελιστου.

Το όκταετές μνημόσυνον του π. Μάρκου

Τήν Δευτέρα, 16ην Άπριλίου, ήμεραν κοιμήσεως του μακαριστού πνευματικού μας π. Μάρκου Μανώλη, εις τών 'Ιερών Ναών Αγίου Γεωργίου Διονύσου μετά τήν θείαν λειτουργίαν έτελέσθη τό όκταετές μνημόσυνον.
Ο εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου κ. Κυρίλλου, Αρχμ. Νικόλαο, ιεροκήρυξ τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Κηφισίας, εις όμιλίαν του, μεταξύ άλλων έτόνισε τό χάρισμα τής πνευματικής πατρότητος. Ο π. Μάρκος είχε λάβει από τόν Θεόν πολλά χαρίσματα. Ήτο πνευματικός Πατήρ πολλών ανθρώπων, άλλος, σεμνός, ήρε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Πρόεδρος τών πρώτων Έπιτρόπων του 'Ιερού 'Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου, ήτο ο Μητροπολίτης Γαβριήλ

Του κ. Β. Χαράλαμπος, Θεολόγου
Η τόση έγνοια για καθάρτησιν των διατάξεων του νόμου, των αφορώντων τή διοίκησιν του 'Ιερού 'Ιδρύματος τής Παναγίας τής Ευαγγελιστρίας τής Τήνου, αλλά και τροποποίησιν των σχετικών διατάξεων του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, με σχετική τροπολογία, έρείδεται στο Σεβασμό τής παράδοσης, όπως κάποιος ισχυριστηκαν;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Να θεοϋν έκποδών οι Φάκελοι Μαθημάτων τών Θρησκευτικών

Του κ. Ιωάννου Τάτση, Θεολόγου
Δύο περίπου μήνες πριν τή δημοσίευση τής άπόφασης ΣτΕ 660/2018 για τά Θρησκευτικά, ο πρώην Πρόεδρος του Συμβουλίου τής Έπικρατείας κ. Σωτήριος Ριζος συμμετείχε σε ήμερίδα τής Μητροπόλεως Νέας 'Ιωνίας και Φιλαδέλφειας με θέμα: «Θρησκευτική Συνείδηση: Συναγματικές & Εκπαιδευτικές Προσεγγίσεις». Έρω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

δυσπρόσητη χαράδρα, άνάμεσα σε άπότομους βράχους, να είναι κλεισμένα και καταχωνιασμένα, μέσα σε όρθοστασία βουνά, τά άπομεινάρια ενός λαμπρού «πάλα ποτέ διαλάμπαντος» μουσαϊκικού κέντρου.
Κατόφθορο από ιστορία και προσφορά στον τόπο και στο Γένος, στα μαύρα χρόνια που «τά σκίαζε ή φοβέρα και τά πλάκωνε ή σκληρία». Ο χρόνος σεβάστηκε τήν ύπαρξη του. Οι κατακτητές άγρια και βίαια τό εκμεταλλεύτηκαν. Κι' όταν τό Γένος έλευθερώθηκε άπ' τόν βράστα-τό ζυγό τής δουλείας, ό,τι είχε άπομεινεί έπέσε θύμα τής άγνοιας, τής έλλειψης ένδιαφέροντος και προστάσις, τής άρπακτικής διάθεσης και λαίμαργίας. Κι' όλα αυτά τά διεκώλυνε ή αντιμοναστηριακή πολιτική των προτεσταντών, που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.